

Čís. 577.

Předražování (cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).
Přečin dle § 23 čís. 4 cís. nařízení jest povahy podpůrné vůči ostatním
trestným činům téhož nařízení.

(Rozh. ze dne 18. října 1921, Kr II 73/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Olomouci ze dne 22. srpna 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem předražování ve smyslu § 23 čís. 4 cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z., napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Rozsudek uznává obžalovaného vinným přečinem předražování použitím se do pletich, způsobilých zvyšovati ceny předmětů potřeby ve smyslu § 23 čís. 4 cís. nař. ze dne 24. března 1917 čís. 131 ř. z. Po stránce subjektivní náleží ke skutkové podstatě tohoto přečinu vědomí pachatelovo, že jednání jeho je způsobilé zvyšovati ceny předmětů potřeby. Rozsudek tohoto zjištění neobsahuje a vůbec se otázkou subjektivní neobírá ve směrech právně rozhodných. To stížnost též vytýká. Již proto je stížnost odůvodněna. Než rozsudek pochybil také v ohledu právního posouzení případu. Spatřuje v objektivním ohledu skutkovou podstatu pletich v tom, že obžalovaný platil přemrštěné ceny maximální daleko převyšující ceny za selata, a že selata zase za ceny ještě zvýšenější prodával dále. Rozsudek vyvozuje z tohoto stavu skutkového, že činnost obžalovaného byla způsobilou, aby cena selat, předmětů potřeby, byla zvýšena. Oprávnění obžalovaného k obchodu selaty rozsudek nevylučuje. Jest arci správně, že každá forma předražování vede k zvyšování cen a že tedy i předražování t. zv. přímé vyznačuje se v podstatě způsobilostí účinkovati na ceny ve směru vzestupném. Než rozsudek přehlédl, že deliktová forma § 23 čís. 4, odstavec druhý, cit. nař. je povahy podpůrné, která ustupuje před deliktovou formou speciální, jakou má na mysli zejména zákaz § 20 téhož cís. nař. Co rozsudek zjišťuje a obžalovanému k tíži klade, nepoukazuje na činnost, která by nemohla být postižena již dle ustanovení § 20. Bez dalších zjištění, jež by rámeček tohoto paragrafu přesahovala, je tedy použití § 23 čís. 4 cís. nař. pochybeno.

Čís. 578.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Pletichy spáchané obchodováním líhem. Pachatelem jest i ten, kdo
určil prodejní cenu v zastoupení druhého. Lhostejno, zda zboží přes právní
předpisy zůstane zevně u prvního článku a jím se prodá přímo článku
poslednímu.

Není »prodejem pod rukou« (§ 12 cit. zák.), děl-li se prodej v krámě
veřejně, aniž by byli kupci vybíráni.

(Rozh. ze dne 21. října 1921, Kr I 470/21.)